

Respons

Saudi-Arabia/Kuwait: Biduner, grensepassering og opphold

- Hvem er bidunene i Saudi-Arabia?
- Anslagsvis hvor mange biduner oppholder seg i Saudi-Arabia i dag?
- Var det mange biduner som flyktet over grensen til Saudi-Arabia fra Kuwait under Iraks invasjon av Kuwait i 1990?
- Det er kjent at mange biduner dro til Irak under okkupasjonen og ble nektet å returnere til Kuwait etterpå. Ble lignende gjort overfor biduner som dro til Saudi-Arabia?
- Hvor god er grensekontrollen mellom Saudi-Arabia og Kuwait? Sjekker både saudiske og kuwaitiske myndigheter ID-dokumenter ved grensepassering?
- Har biduner i Saudi-Arabia hatt mulighet til å registrere seg eller formalisere sitt opphold i landet?
- Er det mulig for biduner å oppholde seg i Saudi-Arabia uten et formelt avklart oppholdsgrunnlag? I så tilfelle, vil man da ha tilgang til helsetjenester, utdanning og andre samfunnsgoder samt ha mulighet til arbeid?

Hvem er bidunene i Saudi-Arabia?

I Gulfstatene brukes betegnelsen «bidun» om bestemte grupper statsløse personer. Denne betegnelsen er en forkortelse for uttrykket *bidun jinsiya* som direkte oversatt betyr «uten statsborgerskap».

Det foreligger lite systematisk informasjon om hvem som kan omfattes av begrepet bidun i Saudi-Arabia. Informasjonen som Landinfo har fremskaffet, gir ikke en helt klart avgrenset definisjon, men likevel holdepunkter for å beskrive hvem som kan omfattes av begrepet.

I vårt kildemateriale beskrives bidunene som etterkommere av stammer som ikke ble anerkjent som saudiske borgere da landet ble grunnlagt, på samme måte som tilfellet er med

---

Respons Saudi-Arabia/Kuwait: Biduner, grensepassering og opphold

biduner i for eksempel Kuwait (diplomatkilde, e-post september 2014). Blant disse skal det være etterkommere etter medlemmer av nomadiske stammer som ikke ble folkeregistrert da grensene ble trukket opp mellom statene som ble dannet på 1900-tallet (Mcdowall 2013).

Personer som har migrert til Saudi-Arabia i nyere tid for å finne arbeid i oljeindustrien, og som ikke lenger har sine nasjonalitetsdokumenter, er også omtalt som biduner (Mcdowall 2013). Lederen for den nasjonale menneskerettighetskommisjonen i Saudi-Arabia, NSHR, har uttalt (som gjengitt i Hasan 2012) at det blant bidunene finnes personer og etterkommere av personer som kommer fra land de ikke ønsker å vende tilbake til, eller ikke lenger har statsborgerskap i, og som lever i Saudi-Arabia uten statsborgerskap.

Ytterligere en gruppe utgjøres av personer født i Saudi-Arabia av foreldre som kom dit på pilegrimsvisum, og som ble værende etter at dette utløp. Dette er personer som kan ha statsborgerskap i andre land, men som holder dette skjult for å unngå deportasjon. I henhold til lederen for NSHR blir personer i denne gruppen betraktet som statsløse selv om de i realiteten ikke er det (Hasan 2012).

På dette grunnlaget omtaler vi biduner i Saudi-Arabia som personer med tilknytning til landet gjennom opprinnelse eller nomadisk tilværelse som myndighetene av ulike grunner ikke har anerkjent som saudiske borgere, og som heller ikke har statsborgerskap i noe annet land. De andre gruppene som er nevnt her, som arbeidsmigranter og tidligere pilegrimer og deres etterkommere uten dokumenter, blir muligens også å regne som biduner.

Anslagsvis hvor mange biduner oppholder seg i Saudi-Arabia i dag?

Det finnes ingen offentlig tilgjengelige tall på hvor mange biduner som oppholder seg i Saudi-Arabia (diplomatkilde, e-post september 2014; Mcdowall 2013), men i henhold til UNHCR (2014) befinner det seg om lag 70 000 statsløse personer i landet.

Var det mange biduner som flyktet over grensen til Saudi-Arabia fra Kuwait under Iraks invasjon av Kuwait i 1990?

Mens mange kuwaitiske borgere flyktet til Saudi-Arabia under den irakiske invasjonen, skal dette ha vært svært vanskelig for bidunene, ettersom de ikke hadde pass. I stedet flyktet de fleste bidunene til Irak, der myndighetene ikke krevde reisedokumenter fra noen kuwaitere, siden Kuwait var annektert som en «nittende provins» i landet (HRW 2011, s. 14).

En Human Rights Watch-rapport fra 1995 om statsløse i Kuwait beskriver dette i detalj. Her fremgår det at bidunene ofte ble avvist eller internert ved grensen til Saudi-Arabia, og at saudiske myndigheter kun ga innreisetillatelse til biduner som var «godkjent» av den såkalte *Kuwaiti Reception Committee*, en komité nedsatt av de kuwaitiske eksilmyndighetene i den saudiske grensebyen al-Khafji. Vanligvis kvalifiserte kun de bidunene som kunne dokumentere at de hadde utført aktiv militærtjeneste i Kuwait. Ved å bære med seg denne typen dokumentasjon stod man imidlertid i fare for å bli fengslet av de irakiske okkupasjentene. Mange biduner med militær bakgrunn skal av den grunn ha holdt seg i ro og forsøkt å skjule sine militære identifikasjonspapirer. De som flyktet til Saudi-Arabia, tok derfor en stor risiko, ifølge Human Rights Watch (HRW 1995).

De bidunene som ble internert, ble plassert i en leir i nærheten av al-Khafji mens innreiseseøknaden deres ble behandlet (HRW 1995). Dette fremgår også av en bok om Gulf-

krigen fra 2001 (El-Najjar 2001). Human Rights Watch intervjuet i 1993 en bidun-flyktning og tidligere soldat som fortalte at hans familie flyktet fra Kuwait i september 1990 for å unngå å bli arrestert av irakerne. De ankom Saudi-Arabia via al-Khafji-leiren, men fikk ikke tillatelse til å reise videre inn i landet før etter fire måneder. På det meste skal det ifølge denne informanten ha vært om lag 250 familier i leiren, hvorav ca. 200 til sist skal ha fått innreisetillatelse. De resterende 50-60 ble nektet innreise, blant dem informantens egen familie. Da irakerne i januar 1991 okkuperte leiren, skal imidlertid mange av de gjenværende familiene ha benyttet kaoset som oppstod til å ta seg videre inn i Saudi-Arabia (HRW 1995).

Vi har lite nyere informasjon om kuwaitiske biduner i Saudi-Arabia. I en artikkel fra Reuters fra desember 2012 (El Gamal & Westall 2012) refereres det imidlertid til en kuwaitisk bidun som flyktet til Saudi-Arabia etter den irakiske invasjonen av Kuwait, og som ble boende der. Han sier følgende om sin situasjon i landet:

The government always promises to improve our situation but it never happens. Even our tribal leaders do nothing. When we arrived from Kuwait they made a big fuss. But now they ignore us. They have no shame and no humanity.

Utsagnet vitner om at det fortsatt finnes kuwaitiske biduner i Saudi-Arabia. Vi har imidlertid ingen andre kilder som kan bekrefte dette.

Det er kjent at mange biduner dro til Irak under okkupasjonen og ble nektet å returnere til Kuwait etterpå. Ble lignende gjort overfor biduner som dro til Saudi-Arabia?

Vi har ikke funnet informasjon om hvorvidt de bidunene som fikk reise inn i Saudi-Arabia, har kunnet vende tilbake til Kuwait. Men gitt at de hadde dokumentasjon på å ha tjenestegjort i det kuwaitiske militæret, og på den bakgrunn fikk innreisetillatelse, kan de ha vært mer gunstig stilt med hensyn til retur enn de som flyktet til Irak.¹

Hvor god er grensekontrollen mellom Saudi-Arabia og Kuwait? Sjekker både saudiske og kuwaitiske myndigheter ID-dokumenter ved grensepassering?

En diplomatkilde opplyser (e-post september 2014) at man trenger innreisevisum for å reise inn i Saudi-Arabia fra Kuwait. Videre trenger man utreise- og tilbakevendingsvisum («re-entry visa») i tillegg til oppholdstillatelsen (*iqama*) i Saudi-Arabia å passere grensen ut fra Saudi-Arabia og vende tilbake igjen. Uten de nødvendige dokumentene skal det ikke være mulig å passere grensen på lovlig vis. Ifølge diplomatkilden sjekker både saudiske og kuwaitiske myndigheter ID-dokumenter ved grensen.

I hvilken grad det foregår ulovlig grensepassering mellom de to landene, har vi ingen konkret informasjon om. At det vil være mulig å krysse grensen utenom grenseovergangene, er det imidlertid flere kilder som indikerer. En diplomatkilde opplyser (e-post oktober 2014) at det nok vil være mulig å krysse grensen utenom grenseovergangene, for eksempel ved hjelp av menneskesmuglere, men presiserer at dette ikke er noe som enkelt vil kunne la seg gjøre. Innenriksministeriet i Kuwait (møte i Kuwait City november 2014) opplyser at det i og for seg er mulig å krysse grensen ulovlig utenom grenseovergangene til lands og til vanns, men at dette ikke er enkelt. Også en vestlig diplomatkilde (møte i Kuwait City november 2014)

---

¹ For mer om de bidunene som flyktet til i Irak, se HRW 2011, s. 14.

mener at det er mulig å krysse grensen illegalt utenom grenseovergangene, uten å gå noe nærmere inn på hvor vanskelig det måtte være.

Ifølge en diplomatkilde i Kuwait (e-post desember 2014) består grenseområdene mellom Kuwait og Saudi-Arabia vesentlig av ørken. Kilden mener at enkeltpersoner iblant krysser grensen ulovlig, særlig i forbindelse med pilegrimsreiser, da det ofte er flere som ønsker å foreta Hajj enn hva det er rom for i den kvoten som saudiske myndigheter årlig setter for besøkende fra Kuwait. På grunn av det barske klimaet antar kilden at de fleste ulovlige passeringene foretas med bil. Kilden har ingen opplysninger om hvorvidt det forekommer ulovlige passeringer på falske dokumenter over de offisielle grenseovergangene.

På spørsmål om hva slags kontroll som rutinemessig blir foretatt på de offisielle grenseovergangene, svarer den samme kilden at det muligens bare er pass som blir kontrollert. Kilden sier samtidig at det kuwaitiske innenriksministeriet sentralt registrerer alle detaljer om inn- og utreiser og dokumenter utstedt av Kuwait som er i sirkulasjon, deriblant Artikkel 17-pass til biduner. Kilden tror imidlertid at dette systemet drives og organiseres adskilt fra de registre som føres av Bidun-komiteen, det særskilte forvaltningsorganet for bidun-saker i Kuwait.

Ved passering av grensen vil det ganske sikkert bli kontrollert om den reisende er etterlyst av politiet. Hvorvidt det vil bli kontrollert om det foreligger noen form for «sikkerhetsanmerkning» på vedkommende, er ikke kilden sikker på. Kilden er heller ikke sikker på om personellet som tjenestegjør på grenseovergangene har opplæring og utstyr for å avdekke falske dokumenter. På grunn av stor gjennomtrekk (*turnover*) i tjenesten vil kvaliteten på kontrollen ved vei-grenseovergangene eventuelt være lavere enn den kontrollen som foretas ved flyplassene, ifølge diplomatikilden i Kuwait.

Har biduner i Saudi-Arabia hatt mulighet til å registrere seg eller formalisere sitt opphold i landet?

Bidunenes situasjon i Saudi-Arabia står i skarp kontrast til nabolandet Kuwait, hvor denne befolkningsgruppen har fått ny oppmerksomhet i kjølvannet av den arabiske våren, og hvor bidun-aktivister oppmuntrer bidunene til aktivt å søke flere rettigheter (Mcdowall 2014). I det langt mer lukkede Saudi-Arabia er bidun-spørsmålet enda mer sensitivt; myndighetene er lite villige til å snakke om det, og omtaler det ofte som ikke-eksisterende. I tillegg er bidunene svært marginaliserte og regnes for å være den fattigste gruppen i Saudi-Arabia (diplomatkilde, e-post september 2014).

Likevel skal biduner i Saudi-Arabia ha mulighet til å skaffe seg en oppholdstillatelse som må fornyes hvert femte år (diplomatkilde, e-post september 2014; U.S. Department of State 2014; U.S. Committee for Refugees 2009; Abboud 2013). Med tillatelsen følger et midlertidig ID-dokument, av enkelte kilder omtalt som «the black card», og et personnummer som skal gi innehaveren tilgang til offentlige tjenester (Abboud 2013; Mcdowall 2013). Landinfo har tidligere fått opplyst av en diplomatkilde i Riyadh at bidunenes dokument benevnes som Movement Card (Landinfo 2014).

Ordningen synes å ha eksistert i noen år, men det er usikkert hvor lenge. I henhold til en artikkel fra AFP (Abboud 2013) skal ordningen ha blitt innført i slutten av 1970-årene, da myndighetene gjennomførte en folketelling av stammer som fortsatt var statsløse. De som ble inkludert i tellingen, skal ha fått et svart ID-kort som de måtte fornye hvert femte år i byen

Hafr el-Batin nordøst i landet.² Muligens har ordningen blitt utvidet og endret siden den gang. Hvor enkelt det i realiteten er å skaffe seg den femårige oppholdstillatelsen, er ikke kjent (diplomatkilde, e-post september 2014).

Oppholdstillatelsen skal i prinsippet gi tilgang til grunnleggende offentlige tjenester, særlig innenfor helse og utdanning (diplomatkilde, e-post september 2014). Men selv om den sies å lette tilværelsen for mange biduner (Saudi Gazette 2014), er inntrykket likevel at det kan være noe vilkårlig hvordan adgangen til offentlige ytelser innen helse og utdanning fungerer i praksis. En komité som ble nedsatt av myndighetene i 2008 for å se på situasjonen til «enkelte statsløse stammer», skal ha mottatt mange klager fra biduner som sier at deres rettigheter innenfor helse og utdanning har blitt krenket (Hasan 2012). Ettersom det her vises til krenkelser av rettigheter, vil vi anta at dette gjelder biduner som *har* oppholdstillatelse.

Noe av det vanskeligste for de statsløse synes å være tilgangen til arbeidsmarkedet. Mens noen kilder viser til at bidunene ikke har anledning til å arbeide i statsforvaltningen (U.S. Department of State 2014; Reynolds 2013), påpeker andre kilder at jobbmulighetene mer generelt er begrensete for denne befolkningsgruppen (U.S. Committee for Refugees 2009; Saudi Gazette 2014). Årsaken er trolig både diskriminering og manglende ID-dokumenter (Van Waas 2010, s. 25).

Spørsmålet om bidunenes situasjon i Saudi-Arabia ble for øvrig aktualisert da en statsløs fruktselger i Riyadh døde etter å ha tent på seg selv i mai 2013. Forhistorien var flere konfrontasjoner med myndighetene om bl.a. manglende tillatelse til å selge frukt på gata (Mcdowall 2013; Reynolds 2013).

Endringer etter august 2014?

En artikkel i Gulf News (Toumi 2014) fra august i år antyder at det er i ferd med å skje endringer. Her rapporteres det at generaldirektoratet for pass (General Directorate for Passports) nå har utstedt et spesielt ID-kort til bidunene. Etter det opplyste skal kortet ligne på oppholdstillatelsen som gis til arbeidsinnvandrere, men samtidig gi innehaverne tilgang på statsborgerlige rettigheter og gjøre «byråkratiske prosesser» enklere for dem. En diplomatkilde bekrefter (e-post oktober 2014) at det har vært skrevet om de nye dokumentene i saudiske medier høsten 2014. Det meldes om at dokumentene vil gi noe utvidede rettigheter, spesielt med hensyn til å eie eiendom og bil samt åpne bankkonto, hvilket ikke har vært tillatt tidligere. Imidlertid får bidunene fortsatt ikke pass og følgelig ikke utreisevisum. Altså kan de ikke forlate landet, selv om de måtte ønske dette.

På bakgrunn av erfaring med bidun-problematikken mener diplomatkilden at det nok vil være vilkårlig hvem som får hvilke dokumenter. For å få de utvidede rettighetene kreves det antagelig at man viser en viss tilhørighet til Saudi-Arabia, for eksempel via familie eller stamme. Hvilke kontakter man har, herunder også betalte «hjelpere», vil også spille inn (diplomatkilde, e-post oktober 2014).

Det gjenstår å se i hvilken grad disse forbedringene vil bli iverksatt. Det kan ikke ses bort fra at dette er medieutspill fra myndighetenes side for å skape inntrykk av at man tar problemene på alvor.

---

² Landinfo har ikke informasjon om hvorvidt det i dag er mulig å få fornyet ID-dokumentet i andre deler landet.

Er det mulig for biduner å oppholde seg i Saudi-Arabia uten et formelt avklart oppholdsgrunnlag? I så tilfelle, vil man da ha tilgang til helsetjenester, utdanning og andre samfunns-goder samt ha mulighet til å arbeide?

Landinfos kildemateriale antyder at noen av bidunene i Saudi-Arabia mangler formell oppholdstillatelse. Byråkratiet i Saudi-Arabia er tungrodd, og man er ofte avhengig av riktige kontakter for å få papirer gjennom mølla (diplomatkilde, e-post september 2014). En nyhetsartikkel fra AFP (Abboud 2013) viser til at mange biduner ikke har det svarte ID-kortet, men oppgir ikke årsaken til det. Det påpekes imidlertid at selve fornyelsesprosessen kan ta flere måneder, og at man i påvente av ny tillatelse kan få store problemer. Blant annet mister man tilgangen til bankkonti, og man tillates heller ikke å kjøre bil (Abboud 2013). Muligens gjelder dette også ved første gangs utstedelse, men det sier ikke kildene noe om.

For øvrig har lederen for den nasjonale menneskerettighetskommisjonen, NSHR, uttalt (Hasan 2012) at noen av bidunene tidligere hadde offisielle papirer, men at disse av ulike grunner har blitt trukket tilbake.

Utover dette har vi få opplysninger om hva som skjer med dem som ikke har oppholdstillatelse. På direkte spørsmål svarer en diplomatkilde (e-post september 2014) at de ikke har informasjon som tyder på at deportasjon er vanlig. Snarere antar de at biduner som ikke har offisiell oppholdstillatelse, kan få problemer med tilgang til for eksempel utdanning og helsetjenester, og at det vil være vanskelig for dem å få arbeid. Landinfo vil imidlertid understreke at vi ikke har grunnlag for å trekke noen konklusjoner om hvordan saudiske myndigheter håndterer dette.

Det finnes for øvrig om lag to millioner illegale innvandrere i Saudi-Arabia, ifølge en diplomatkilde i Riyadh (møte oktober 2014). Dette anses som et presserende problem, og myndighetene forsøker aktivt å gjøre noe med situasjonen (Mcdowall 2013). Udokumenterte innvandrere har ingen tilgang til offentlige tjenester i Saudi-Arabia (diplomatkilde i Riyadh, møte oktober 2014).

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om. Landinfos responser og temanotater er basert på opplysninger fra både åpne og anonyme kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder.

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo. Responser er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater. Responser er utarbeidet innenfor korte frister og inneholder gjerne lite bakgrunnsinformasjon.

Opplysningene som blir lagt fram i responsene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- Abboud, A. (2013, 18. juli). Saudi but stateless: born on the margins of society. *AFP*. Tilgjengelig fra Fox News <http://www.foxnews.com/world/2013/07/18/saudi-but-stateless-born-on-margins-society/> [lastet ned 2. desember 2014]
- El Gamal, R. & Westall, S. (2012, 19. desember). FEATURE-Arab Spring energises Gulf's stateless. *Reuters*. <http://www.reuters.com/article/2012/12/19/gulf-stateless-idUSL5E8NDAGU20121219> [lastet ned 2. desember 2014]
- Hasan, S. (2012, 30. desember). Steps taken to solve Bidoon problem 'not enough'. *Arab News*. Tilgjengelig fra <http://www.arabnews.com/steps-taken-solve-bidoon-problem-%E2%80%98not-enough%E2%80%99> [lastet ned 2. desember 2014]
- HRW, dvs. Human Rights Watch (1995, august). *The Bedoons of Kuwait. "Citizens without Citizenship"*. New York: HRW. Tilgjengelig fra <http://www.hrw.org/reports/1995/Kuwait.htm> [lastet ned 2. desember 2014]
- HRW (2011, 13. juni). *Prisoners of the Past. Kuwaiti Bidun and the Burden of Statelessness*. New York: HRW. Tilgjengelig fra <http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/kuwait0611WebInside.pdf> [lastet ned 2. desember 2014]
- Landinfo (2014, 19. mars). *Saudi-Arabia: Biduner og dokumenter*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/2890/1/2890_1.pdf [lastet ned 10. desember 2014]
- Mcdowall, A. (2013, 26. juni). Immolation in Riyadh exposes plight of Arab stateless in Saudi Arabia. *Reuters*. Tilgjengelig fra <http://www.reuters.com/article/2013/06/26/us-saudi-immolation-poverty-idUSBRE95P0RX20130626> [lastet ned 2. desember 2014]
- El-Najjar, H. (2001). *The Gulf War: Overreaction & Excessiveness*. Dalton: Amazone Press. Tilgjengelig fra <http://www.gulfwar1991.com/Gulf%20War%20Complete/Chapter%206.%20The%201990%20Crisis%20Leading%20to%20the%20Iraqi%20Invasion%20of%20Kuwait.%20By%20Hassan%20A%20El-Najjar.htm> [lastet ned 2. desember 2014]
- Reynolds, S. (2013, 28. juni). Stateless Saudi Driven to Self-Immolation. *Refugees International blog* [blogg]. Tilgjengelig fra <http://www.refugeesinternational.org/blog/stateless-saudi-driven-self-immolation> [lastet ned 2. desember 2014]
- Saudi Gazette (2014, 30. august). The 'Bidoon' of Saudi Arabia: Generations of discrimination. *Al Arabiya News*. Tilgjengelig fra <http://english.alarabiya.net/en/perspective/features/2014/08/30/The-Bidoon-of-Saudi-Arabia-Generations-of-discrimination.html> [lastet ned 2. desember 2014]
- Toumi, H. (2014, 12. august). Saudi Arabia's stateless given special cards. *Gulf News*. Tilgjengelig fra <http://gulfnews.com/news/gulf/saudi-arabia/saudi-arabia-s-stateless-given-special-cards-1.1371299> [lastet ned 2. desember 2014]
- UNHCR (2014, januar). *Saudi-Arabia. Statistical Snapshot*. Genève: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/pages/49e486976.html> [lastet ned 2. desember 2014]
- U.S. Committee for Refugees (2009, 17. juni). *World Refugee Survey 2009: Saudi Arabia*. Arlington: U.S. Committee for Refugees. Tilgjengelig fra Refworld <http://www.refworld.org/docid/4a40d2b071.html> [lastet ned 2. desember 2014]

Respons Saudi-Arabia/Kuwait: Biduner, grensepassering og opphold

- U.S. Department of State (2014, 27. februar). *2013 Country Reports on Human Rights Practices - Saudi Arabia*. Washington D.C.: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra Refworld <http://www.refworld.org/docid/53284a7814.html> [lastet ned 2. desember 2014]
- Van Waas, L. (2010, oktober). *The situation of stateless persons in the Middle East and North Africa*. Genève: UNHCR. Tilgjengelig fra Refworld <http://www.refworld.org/pdfid/4cea28072.pdf> [lastet ned 2. desember 2014]

Muntlige kilder

- Diplomatkilde i Kuwait. E-post 17. desember 2014.
- Diplomatkilde i Riyadh. Møte i Riyadh oktober 2014.
- Diplomatkilde. E-poster 25. september, 1. og 21. oktober 2014.
- Innenriksministeriet i Kuwait. Møte i Kuwait City 6. november 2014.
- Vestlig diplomatkilde i Kuwait. Møte i Kuwait City 6. november 2014

© Landinfo 2014

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.